

РЕШЕНИЕ

№ 27544

гр. София, 17.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10817** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на А. Т., гражданин на Р. Федерация, [дата на раждане], чрез адвокат Н. В., срещу Отказ за издаване на виза вид „D“, издаден от завеждащ консулската служба при генералното консулство на Р България в [населено място], Р. Федерация, издаден на 17.10.2024г. В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен като издаден в противоречие с административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Извежда от нормативната уредба, че сключването на трудов договор с чужденеца преди разрешение от Агенцията по заетостта за работа на чужденеца в РБългария, ще е недействително. В случая с договора между жалбоподателя и работодателя „Глоуинг Солюшънс“ ООД се касае за такъв тип договор – трудов договор с чужденеца, за който все още не е издадено разрешение за пребиваване и работа „Синя карта на ЕС“ и за чужденеца не е издадено разрешение за пребиваване в РБългария. И това е така, защото по силата на ЗЧРБ „Синя карта на ЕС“ е разрешение, което дава право на притежателя да пребивава и да работи на територията на държава членка на ЕС, за целите на висококвалифицираната трудова заетост и докато на чужденеца не е издадено „разрешение с обозначението „синя карта на ЕС“, той няма право да работи в РБългария и трудовият му договор не е валиден. Т.е. законовите предпоставки според българското право за регистрация на трудовия договор в НАП все още не са възникнали, те ще възникнат едва в момента, в който на този чужденец -работник или служител по трудовия договор бъде разрешено да пребивава в Р.България и бъде разрешено да работи. Оттук извежда, че на настоящия по ранен етап от процедурата по издаване на „Синя карта на ЕС“ не би следвало да се изисква вписване в регистъра на НАП. Освен това българското законодателство не

предвижда ред, по който да бъде направено вписване на трудовия договор на жалбоподателя А. Т. с българския му работодател в НАП преди издаването на личен номер на чужденец за него. Вписване на трудовия договор на жалбоподателя може да бъде надлежно и редовно изпълнено едва след като той получи ЛНЧ. Затова и счита, че невписването на трудовия договор, без чужденецът да има ЛНЧ, не може да е причина за отказ на виза. Счита и че, предвид, че в чл.10, ал.1 от ЗЧРБ са вписани изчерпателно основанията, на които се отказва издаване на виза или влизане в страната и липсата на уведомяване по чл.62, ал.5 от КТ на труда не е сред основанията, визирани в тази разпоредба. Също така не са налице основания за съмнение по т.24 на чл.10, ал.1 от ЗЧРБ относно автентичността на приложените документи за издаване на виза. Наред с това се позовава и на последвала регистрация и вписване пред НАП по реда на чл.63 от КТ в НАП на трудовия договор на жалбоподателя. По тези съображения иска съдът да отмени отказа и да разпорежи издаване на исканата виза тип „D“. В съдебно заседание се позовава на съдебна практика на съда. По отношение на съмненията за автентичност на трудовия договор, счита че са неоснователни, тъй като се касае за частни документи, които не се оспорват между страните, че са истински. По повод позоваването от страна на ответника за обвързаността от становището на ДАНС счита, че съдът следва да провери законосъобразността на действията на другия орган. Ответникът чрез юрисконсулт К. оспорва жалбата, иска съдът да я отхвърли предвид законосъобразност на отказа. Същият е издаден след отрицателно становище на ДАНС и не е в правомощията на ответника да коментира работата на този орган, щом излезе отрицателно становище са длъжни да откажат издаването на виза.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорения Стандартен формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, постановен от Завеждащ консулска служба на Посолството на Република България в С. П., по заявление, подадено на 29.03.2024 г. е отказана виза тип "D" на А. Т., гражданин на Руската Федерация. Като основание за отказа е посочен: чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ – не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване или летищен транзит и чл. 10, ал. 1, т. 24 - са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешенния срок за пребиваване.

Като фактически основания в "Допълнителни забележки" е посочено: Трудовите договори на служителите във фирма „Глоуинг Солюшънс“ не са регистрирани, заобиколено е трудовото законодателство, за да се осигури пребиваване на чужди граждани. Установени различия в положените подписи в паспорта и в договора.

Представена с жалбата е справка от 29.10.2024 г. за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, според която: "заверени уведомления за сключени след 01.01.2003 г. договори: ЕГН 3170436414 А. В. Т. – инженер електробезопасност.

Съгласно административната преписка с писмо рег. № М-10774/16.07.2024 г. на Държавна агенция "Национална сигурност" до директора на Дирекция "К. отношения" МВнР е посочила данни от проверката: Предметът на дейност на фирмата, в която апликантът е получил разрешение за пребиваване и работа от Агенцията по заетостта, „Глоуинг Солюшънс“ ООД, е търговия и дистрибуция на бои и строителни материали, внос, износ, покупка, продажба, производство и търговия с продукти и стоки и др. С цел започване на нови проекти в сферата на строителството и търговията със строителни материали в Русия, К., А. и У. фирмата се нуждае от специалисти в тази сфера със свободно говорим руски език. След многократни неуспешни опити

за намиране на необходим висококвалифициран персонал собственикът на фирмата се свързал с фирма GP group и негови познати, които му съдействали за намиране на служители. След одобрение от страна на собственика на фирма „Глоуинг Солюшънс“ ООД А. Т. е изпратил дипломата си за инженерно образование и чисто свидетелство за съдимост. Според писмото на ДАНС по нататък справка на НАП показва актуалното състояние на действащите трудови договори към фирма „Глоуинг Солюшънс“ ООД, а именно само двама мениджъри, назначени на трудови договори. Допълнителна справка в информационните масиви е показала, че собственикът на фирмата не регистрира трудовите договори на служителите, които назначава и по този начин заобикаля трудовото законодателство и разпоредбите на ЗЧРБ с цел пребиваване на чужди граждани в страната. В писмото на ДАНС е отбелязано и че, при преглед в досието на руския гражданин е установено, че в позиция подпис на служител в предварителния договор е положен подпис на А. Т., различен от този положен в паспорта му. С оглед така изложеното зам.председателя на ДАНС излага становище, че кандидатът попада в хипотезата на чл.10, ал.1, т.17 и чл.10, ал.1, т.24 от ЗЧРБ.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи: По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена в срок, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, предвид направените уточнения във връзка с чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ. Жалбоподателят поддържа, че с обжалвания отказ за издаване на виза му се засягат и нарушават негови основни права и свободи, конкретно на свобода и сигурност, на справедлив процес, на зачитане на личния живот, правото на свободно избиране на труд.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Няма спор по спазване изискванията за форма, компетентност и процедура при издаване на отказа, предвид представените доказателства по преписката, в това число за компетентност на издателя.

Спорът е относно наличието на фактическите основания и доколко обосновават прилагането на правните основания в ЗЧРБ за отказ за издаване на виза.

В хода на съдебното обжалване се представи справка от 29.10.2024г. за регистриран трудов договор в регистъра на НАП, която показва, че впоследствие, след постановления на 17.10.2024г. отказ, трудовият договор на А. В. Т. е бил регистриран по чл. 62, ал. 5 от КТ от работодателя му „Глоуинг солюшънс“.

Действително, към момента на издаване на процесния отказ, трудовият договор на жалбоподателя не е бил регистриран в НАП. Но последвалото му регистриране по чл.62, ал.5 от КТ опровергава констатацията, че заявителят не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване съгласно чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ. Всъщност в становището на ДАНС са установени данни относно това как се е стигнало до наемане на жалбоподателя и неговото образование, единственото, на което се позовава съгласуващият орган е, че работодателят не регистрирал трудовите договори в НАП, освен на мениджърите си, което в случая за договора на жалбоподателя се оказва, че не е така, предвид представената справка. Следователно, с установеното за фирмата, търсеща работници с инженерно образование, опит и руски език, каквито се сочат за жалбоподателя и регистрирането на договора му, се установява целта на пребиваване на лицето в България, а именно заявената в заявлението му за виза цел – работа. Така установеното следва да бъде взето предвид при преценката за съответствие с материалния закон, съгласно разпоредбата на чл.142, ал.2 от АПК. Съгласно правилата на чл.142 от АПК съответствието на отказа с материалният закон се преценява към момента на издаването му (ал.1), но ако до приключване делото се установят нови факти от значение за делото след издаване на отказа те следва да се вземат предвид от съда (ал.2). В случая регистрирането на трудовия

договор на жалбоподателя в НАП е именно такъв нов факт, който е от значение за делото и макар и отказът, разгледан към издаването му да е бил законосъобразен, този нов факт следва да бъде зачетен.

Що се отнася до възражението на ответника, че при постъпилото становище от ДАНС действа при обвързана компетентност, следва да се има предвид, че в случая не се касае за становище на ДАНС със съображения по отношение на националната сигурност - хипотезата на чл. 22, ал. 4, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ, в който случай се касае за отрицателно становище, от което ответникът като водещ производството орган би бил обвързан като хипотеза за отказ. В случая се касае за констатации на ДАНС извън съображения по отношение на националната сигурност. Но както отрицателното становище, така и всяко друго становище на съгласуващ орган, което задължително се дава, следва а е мотивирано и доколкото е решаващо за производството, подлежи на инцидентен контрол от съда, при оспорването на крайния акт. В случая от ДАНС са направени констатации в съгласувателната процедура, които подлежат на опровергаване с насрещно доказване при обжалване на отказа пред съда. С последвала регистрация на договора, констатацията на ДАНС в тази част е опровергана.

Що се отнася до другия довод, че има несъответствие в подписите, предвид че се касае за частни документи, това оспорване следва да бъде изяснено при новото разглеждане на заявлението, като се даде възможност на заявителя да представи доказателства, а съгласуващият орган, ако го поддържа, да обоснове съмнението. Предвид, че работодателят е приел и изпратил в НАП договора, сключен с лицето А. Т., то това потвърждава взаимното съгласие на страните по наемането на работа. Ако продължават съмненията в автентичността на подписа на това лице върху договора, съответно и върху заявлението за виза, то органите следва да мотивират тези съмнения. А да се приеме, че подпис на едно лице върху документ е неистински, то следва да има експертно становище, а към становището на ДАНС няма такова, само съпоставка между документи. Следва да се има предвид, че в случая и заявлението за виза е подписано от лицето, а не се прави сравнение с него. Доколкото към преписката не е представен въпросния трудов договор, то в съдебното производство това съмнение няма как да се провери. При новото разглеждане този въпрос следва да се изясни, като страните представят и други доказателства относно подписване на договора от лицето А. Т. или съответно за съмнение, че това е неговият подпис и неговата воля.

Предвид горното, отказът следва да се отмени и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК новите факти следва да следва да се преценят от административния орган, на когото преписката следва да се изпрати за ново произнасяне. При новото разглеждане следва да се представят и доказателства във връзка с подписването на договора от А. Т..

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ за издаване на виза тип „D“, издадена от завеждащ консулската служба при генералното консулство на Р България в [населено място], Р. Федерация, издаден на 17.10.2024г.

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявление № 24001186 на А. Т. от 18.10.2024 г. при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в решението.

Решението може да се обжалва пред ВАС на Република България в 14 дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: